

[Alice Faber]

ficher? Det er generelt problematisk, at det er så svært at få slettet alle de såkaldt følsomme oplysninger, der findes i de offentlige systemer.

Lovforslag nr. L 19 om indgreb i meddelelseshemmeligheden kan jeg forstå har været diskuteret indgående i retsudvalget i 1977. Det er problematisk, at kendelser bliver afsagt nærmest på samlebånd i dommervagten, så det vil vi meget gerne være med til at se nærmere på. Bemærkningerne tyder på, at praksis ved afsigelsen af disse kendelser bør strammes op.

Det samme gælder for lovforslag nr. L 20. Det er vigtigt at få en præcisering af forbudet mod anvendelse af provokation. Vi finder det meget lidt betryggende, at metoden bliver mere og mere udbredt. Det er vores opfattelse, at varetægtsfængsling bliver brugt i alt for stor udstrækning, hvorfor vi gerne vil være med til at indføre en stramning.

Det samme gælder med hensyn til lovforslag nr. L 22; vi er imod total isolation, for de psykiske følger af isolation er så alvorlige, at det ikke burde kunne finde sted i Danmark.

Lovforslag nr. L 23 om præcisering af afhøringsvilkårene kan vi også fuldt ud tilslutte os.

Hvad angår lovforslag nr. L 24, vil vi gerne i retsudvalget drøfte forslaget om sanktioner imod polititjenestemænd.

Vi mener, at misforstået kollegial loyalitet i et bureaukrati er meget farligt for borgerne. Politiets manglende lyst til at diskutere egne fejltagelser gør os mistænksomme over for systemet. Det kan ikke være rigtigt, at alle de udsagn fra en stor gruppe borgere om krænkelse af retsgarantier er falske.

Politiet skal naturligvis have mulighed for at opklare forbrydelserne, og opklaringsprocenten skulle gerne være så stor som mulig. Men det må aldrig blive sådan, at vi holder op med at være kritiske over for de metoder, der bruges i opklaringsarbejdet.

De metoder, der bruges i forbindelse med voldtægtssager f. eks., er så grove, at de vist har rystet de fleste af os. De holdninger, der lægges for dagen af statsadvokaten og rigsadvokaten, viser, at der måske er brug for en nytænkning.

Det kan ikke være rigtigt, at ofrene skal mistænkeliggøres, og at afhøringerne skal foregå i en så nedværdigende atmosfære. Jeg

refererer ikke til den engelske filmversion i fjernsynet i søndags, den 31. januar, men til udtalelser fra kvinder, der har været igennem voldtægtsanmeldelser her i landet.

Det er naturligvis vigtigt, at folk ikke bliver dømt uskyldigt, og jeg tror, det er rigtigt, at det er nogle meget komplicerede sager, men det retfærdiggør ikke de holdninger til voldtægts ofre, der ligger til grund for de umenneskelige afhøringsmetoder.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil, både hvad angår det generelle og de konkrete bemærkninger til en række af de særskilte lovforslag, henholde mig til det, som mit partis ordfører sagde ved førstebehandling i folketingssamlingen op til valget i december.

Jeg synes, som jeg også sagde dengang, at vi alle sammen må kæmpe for en større retssikkerhed, større retsgarantier, men jeg er ikke i enhver henseende, hvad det principielle udgangspunkt angår, sikker på, at VS vil leve op til det, de her giver udtryk for.

Derudover må jeg også sige, at jeg ikke ser helt så enkelt på spørgsmålet om retssikkerhed kontra retsbevidsthed, som VS giver udtryk for i de generelle bemærkninger til forslagene. Jeg mener, vi må finde en balance. Hvis man i enhver henseende kun prøver på at tilgodese retsgarantierne for den enkelte, som sidder i klemme i maskineriet, kan man nå til, at man krænker retsbevidstheden. Men det har jeg som sagt før været inde på, og det skal jeg ikke gentage.

Det, jeg vil komme med lidt mere detaljerede bemærkninger om, er det, forslagsstillerne kalder »den anden hovedgruppe af forslagene«, nemlig lovforslagene nr. L 25 til og med nr. L 31. (*Afbrydelse*). Nu hører jeg, at de ikke er på endnu. Så forstår jeg det bedre, for det er den hovedgruppe, vi heller ikke havde til første behandling i efteråret. Dem vil jeg så gemme mine bemærkninger om til næste gang.

Knud Lind (FP):

De lovforslag, som VS fremsætter i dag, er en genfremsættelse fra et lille parti, som i sin fremtræden har en udemokratisk, samfundsomstyrtende, kaoistisk islæt. Partiet har ikke via de normale politiske spilleregler kunnet skaffe sig gehør hverken hos arbejderklassen